

ایمان خداترس

۱

دایه‌ی دایره!
با اصرار تو بر نور
نه شب
به رفتن ترغیب می‌شود
نه سحر
در آمدن
تاخیر می‌کند
هم
به تمامی
قرائت آتش را می‌شنود
کسی / که پشتِ چشم بند
مرگ نمی‌بیند...
در تلاشی حلزونی
بالا بکشم
که رشته-
رشته
کوه را
مقدار!

ماه استخوانی!
ملایم سفید!

در نور دیدن!

عالجی
به درد

۳
آهوهای ندیده را
بو - به
بوی ختن را بهاش
سکوت!
بو شنیدمت
یا ضامن تفنگ!
خلاص ام کن
از این همه آهِ رمیده.

۲
طمأنینه‌ی پا
در آرام-گام توست
تا
اصوات آهسته را
صعود کنم
تا
از تو سکوت.

همین‌که قله‌ی معکوس را